

**Premiile acordate la Festivalul de Umor “Constantin Tănase”, ediția
a XXVI-a, Vaslui – 2020**

1. Secțiunea carte umoristică:

Premiul I

- Petru Ioan GÂRDA – *N-ai cu cine ...*
- Florin ROTARU – *Urma scapă Turma*

Premiul al II-lea

- Gheorghe BÂLICI – *Tăvălugul fericirii*

Premiul al III-lea

- Any DRĂGOIANU – *Sunt celebră, invidiați-mă!*
- Vasile LARCO - *Epigrame*

Mențiuni:

- Eugen DEUTSCH – *Icarus 2020*
- Mihai HAIVAS – *Epigrame mihăilene*
- Lică PAVEL – *Făcătorii de minuni*
- Mihai SĂLCUȚAN - *Ce-i lipsește milionarului*
- Grigore CHITUL – *Călcâiul lui Ahile*

Premii speciale:

- Ștefan-Cornel RODEAN – *Muschetari după 45 de ani*
- Constantin TUDORACHE – *Epigrame cu parfum de femeie*

2. Secțiunea manuscris:

Premiul I – Valentin DAVID

Premiul al II-lea: Petru BRUMĂ

Premiul al III-lea: George EFTIMIE

Mențiuni:

- Violeta URDĂ
- Cătălina ORȘIVSCHI
- Any DRĂGOIANU
- Gheorghe BÂLICI
- Nicușor CONSTANTINESCU
- PIF Vasilescu
- Petru Ioan GÂRDA

- Grigore CHITUL
- Ion MORARU

3. Premii aniversare:

- Laurențiu GHIȚĂ
- Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
- Marian GRĂJDEANU
- Costel PĂTRĂȘCAN
- Ștefan CAZIMIR
- Șerban ȘTEFAN
- Dumitru V. MARIN
- Andi CEAUȘU
- George STOIAN
- Ioan TODERAȘCU
- Cornel UDREA
- George PETRONE
- Gruia NOVAC
- George CORBU
- Teodor PRACSIU

Valentin DAVID – Premiul I, manuscris

O scrisoare din carantină
Parodie după poezia „O scrisoare de la Muselim-Selo” de George Coșbuc

Îmi iartă mamă cartea mea,
Scriu greu, că n-am lumină,
Căci sunt închis, pe-o boală grea,
La Giurgiu-n carantină.
Nu-i apă, sunt flămând, neras
Și schimburi am puține,
În zece zile au rămas
Doar oasele din mine!

Aicea e ca la război,
Avem o viață dură,
Ni-e frică până și de noi
Cu masca pe figură.
Ne pun pistolul zi de zi
La cap, să ținem gura,

Iar ei notează pe hârtii,
C-un pix, temperatura.

Nevasta este la pământ,
Dar vede de copii,
Închiși în boxe deja sunt
Doar palide stafii,
Dar sper să trecem sănătoși
Proprirea nemiloasă
Și să ajungem bucuroși
In corpore, acasă!

Nici nu ai voie să strănuți,
Tușim pe-ascuns sub dună,
E ca-ntr-un film cu surdomuți,
Salvările doar sună,
Adie-un vânt din țintirim
Zburând peste pământuri,
Iar noi cu grijă ne ferim...
Și-atunci când tragem vânturi.

Aud că și la voi e bai,
E ca la pușcărie,
Te amendează dacă stai
Cumva la farmacie,
La coadă, cu un ceas în plus
Sau mergi să-ți iei o pâine,
Poliția te ia pe sus,
Mai rău decât pe-un câine.

Închis aici nu înțeleg
Deloc gândirea lor,
Căci unii pe la nemți culeg
Sparanghel pe ogor,
Că la guvern fumează-n cor
Și beau ciudate găști,
Ce nu le pasă de popor,
Și nici nu poartă măști.

Nici licitații nu se fac,
Se iau la liber bunuri,
E vemea pentru bunul plac,
Se dau pe rupte tunuri

Și unguri, nemți, arabi, tătari,
Ne țin în închisoare,
Ei călărind pe caii mari,
Ne calcă în picioare.

Apare seara pe ecran,
Un individ meschin,
Ce spune rar, bacovian,
Să nu ne mai iubim,
Să ne spălăm, să bem oțet,
Cu aer de arhanghel,
În timp ce-mprăstie discret
Mirosul de sparanghel.

El crede că ne-a păcălit,
Să-și pună pofta-n cui,
Că ne prostește să-i votăm
În bloc partidul lui,
Ce prin trădare cățarat
În fruntea astei nații,
Ne taie ca dintr-un cârnat
Din pensii și-alocații.

Mă doare pieptul zi de zi,
Mai greu m-apasă zidul,
De nervi probabil voi muri
Căci nu m-a prins covidul,
Nu mai am ochi acum să văd
Guvernul „democratic”,
La vot voi săvârși prăpăd,
Deși-s asimptomatic.

.....
E deja noapte, e pustiu
Și stau în izoletă
Mai am lumină cât să scriu
La gazul din brichetă,
Te-ajute Domnul și-al tău crez
Să scapi de astă boală,
Te pup măicuță, dar păstrez
Distanța socială!

Fabulă cu pandemie

În codru, e o mare anarhie,
Căci a sosit un zvon îngrozitor:
Se-apropie o mare pandemie,
Că urșii-s agitați și spun că mor.

S-au interzis comerțul, contrabanda,
Fiarele-s blocate-n vizuină,
Căci virusul lansat de ursul Panda,
Din China, le-a băgat în carantină!

Cum atmosfera a-nceput să fiarbă
Și drumurile toate s-au închis,
S-a ordonat să se mănânce iarbă,
Fiindcă și vânatu-i interzis.

E în vigoare starea de urgență
Și pe pancarte mari s-a afișat,
Că vinovații nu mai au clemență
Și cel ce va fi prins, va fi mâncat!

Bătrânii-au fost închiși cu toții-n peșteri,
Să nu mai facă umbră-n bătătură,
Ba chiar au inventat un soi de meșteri,
Blănițe, să îi lege strâns la gură.

Chiar peștii ce-au crezut că or să scape,
Sunt obligați ca să se spele-otent,
Și le-au turnat cu multă grijă-n ape,
Canistre mari cu clor și detergent.

S-au anchetat mai multe zburătoare,
Ținute pe pământ cu burta goală,
Dar le-au permis cu chiu cu vai să zboare,
Păstrând normal, distanța socială!

Trecând vreo două luni de carantină,
Vulpoiul detectiv, printr-un discurs,
A denunțat că după o cantină,
A observat la tomberoane-un urs,

Ce ignorând că-i timp de pandemie,
Spunea că moare, ca și-n alte dăți,
În timp ce se-nfrupta cu lăcomie,
Grăbit, cu fel și fel de bunătăți.

Investigat de leu, în graba mare,
Bătut la tălpi cu bățul noduros,
Mărturisi, de fapt, că el nu moare...
Ci e voinic și foarte sănătos!

Morala 1

O pandemie, ce mai tura vura,
E folosită să-ți închidă gura!

Morala 2

Când nu sunt euroi și nici dolari.
Toți vor să scape de pensionari!

Morala 3

O bufniță recent a stabilit
Că ursul e agent acoperit!

Epigrame

Ajutor extern

De-alegeri fără de folos
Salvatu-ne-a, atent, lucid
Și fără seamăn de zelos...
Chinezul poreclit Covid!

Îndemn la masochism

Tăind din bani ca din buștean,
Când blând, când amenințător,
Aleșii ne amăgesc, viclean,
S-alegem tot partidul lor!

50 de ani de festival

Vizând al epigramei jubileu,
Am pus un semn imens în calendar,
Căci un Vaslui, schimbat în ateneu,
Își va serba un semicentelar!

Râs cultivat

Vasluiu-i festival fără cusur,
Ajuns la vârsta unui om matur,
Ce pune-n al culturii larg ogor,
De zeci de ani, semințe de umor!

Petru BRUMĂ – Premiul al II-lea, manuscris

1.

Perspectivă electorală

*Dar de sus din corcoduș
Mititel și jucăuș
Le-a răspuns un pițigoii:
– Câți-ca-voi! Câți-ca-voi!
G. Topârceanu*

Un apel deplin *lucid*:
– Să votăm un alt partid!
Și-un ecou deloc *zelos*:
– *Ce folos! Ce folos!*

Dus și întors

Când cerberii Rom-Silvei dorm *buștean*,
Buștenii dacici, plânși de codrii lor
Sunt duși. Să ni-i aducă-n *viitor*
Drept cruci și racle Kaufmanul *viclean*.

Căsnicie și umor la vârsta de aur

*Iubito, nu mai suntem tineri.
De căutăm în calendar,
La mine-i joi, la tine-i vineri...
Ai părul nins. Am părul rar.
M. Beniuc*

Iubito, de privim în *calendar*,
Azi vom serba un dublu *jubileu*:
Al nunții noastre – tu la *Ateneu*
Al lui Tănase Fest-Haz – eu la bar.

Toamnă festivalieră vasluiană

Cade brumă pe *ogor*
Și topește tot în jur.
Nu și lanul de *umor* –
Cel rodit din bob *matur*.

2.

Schaltiniena liderului politic în izolare

Stau acasă și candid,
Profitând de-mprejurare,
Gust din a Urgenței Stare
Cu esență de Covid.

Am și sticle de lichid
Și conserve în dotare,
Fericit să le deschid –

Ușa la vizitatoare
Dornice de-nsărcinare

Cu răspunderi de Partid.

3.

Sonetul carantinării de Ziua Muncii

De Unu Mai, în vremea de demult,
Urmând mulțimi cu steaguri și urale
Dădeam onorul la al Muncii Cult
Și celor cocoțați pe pedestale.

Apoi, cu-alaiul o luam agale
Ca să-mi consum rezerva de tumult
La mesele bodegilor din cale
Alături de-un pelin-sec, ieftin, mult.

Acum, de-Armineni, faptele-s penale.
Așa că nu mă joc – sunt om adult.
De glasul ordonanțelor ascult,
Cum am făcut și-n Zilele Pascale:

Rămân în casă, să n-o iau la gioale
Și lângă-o grasă de Cotnari exult.

4.

La înCORONA-rea lui COVID al XIX-lea

Îmbracă-ți pelerina oranj, cauciucată,
Sprintăra Mioriță. Ia-ți și mănuși în mâini,
Pe față pune-ți mască, apoi te du îndată
De-ți cumpără din Market un bax de apă plată,
Săpun și două pâini.

Urgent te-ntoarce-acasă. Amenințarea-i mare:
Un smeu cu solzi de șarpe și-aripi de liliac,
Din tuse și strănuturi la orizont apare.
Dezinfectează clanța, te bagă-ntre zăvoare.
N-ai cum să-i faci de hac.

El vine pus pe rele din Orientu-acela
Înfășurat în roșu. Deci fii neapărat
Cu ochii pe-Ordonanța ce-o va transmite Vela
Urmată de anexe și-apeluri stricte de la
Despescu și-Arafat.

Concret. La punctul unu: Să poți ieși afară
Cu câinele-ntre blocuri, vei scrie-un formular.
Atenție! Cei vârstnici au voie doar în scară
La promenadă. Altfel, amenda e amară –
Decisă de-un jăandar.

La punctul doi (trei, patru...): restricții cu putere
De lege militară, nu basme și povești:
Cum e cu-ngropăciunea, ce ritual se cere
Când podul peste groapă îl dai, cum de-Nviere
Lumina o primești.

Cu cei din colivie rămâi în distanțare,
Dar ține-te aproape cu nasul de ecran
Și vei simți mirosul încinselor grătare,
Întinse după lupte-ntre clanuri, cu topoare,
Purtate pe maidan.

Ai grijă să nu-ți scape tabloul, ziua, ora –
Cu mesagerii noștri din Piața Trafalgar,
Veniți în avalanșă acasă, unde vor a
Ne arăta cum știe să facă Diaspora
Lucrări la buzunar.

Zglobie Mioriță, te-ai zbunguit cu cine
Ai vrut, pe plai, alături de ciobănașul dac.
Acuma *Stai acasă și o să fie bine!*
De n-o intra și-aicea în verzile coline,
Vreun plug austriac*.

Eminesciană, după

La momântul lui Aron Pumnul

* *Schweighofer* – un star Covid
Cu ausweiss de la Partid.

5.

DILEMA PANDEMIEI

– Cin-s-ascunde după mască?
– Poate unul care, Las-că
Zice. E obișnuit
Ca pe-a Mioriței glie
La doi-trei păstori să fie
Un cioban acoperit.

– Cin-s-ascunde după mască?
– Poate altul fără bască
Sau cu bască. Ai, ori n-ai –
Nu contează, căci patrula
Îți va da oricum țidula
Ce te frige la parai.

– Cin-s-ascunde după mască?
– Poate una gură cască
Ce sculată-abia din pat,
Grabnic la servicii să meargă
N-a mai apucat să-și șteargă
Smagul pe pomete dat.

– Cin-s-ascunde după mască?
– Poate alta ce să nască
Stă. Și care a ieșit
Pe trotuar, în prag de seară,
Cu alură de fecioară
Numai bună de pețit.

– Cin-s-ascunde după mască?
– Poate vreun creștin ce pască
A mâncat în post, de fruct,
Iar acum îi e rușine
De colegi și de vecine
Că de datină s-a rupt.

– Cin-s-ascunde, cin-s-ascunde
– Tot Arghezi vă răspunde:
E Supremul Individ
Personificat în Omul
Care-a-ngenunchiat Atomul
Și-acum fuge de-un COVID.

PS: Ultimul agent perfid –
Cel ce-apare de oriunde
Și te rade și te tunde
Fără siglă de Partid.

George EFTIMIE – Premiul al III-lea, manuscris

Dor de libertate

Fabulă

Un zvon teribil umblă de-acuma prin răstoace
Ce-a îngrozit teribil mulțimi de dobitoace,
Că s-ar fi pripășit de-o vreme pe la noi
Ucigă-l toaca cică, pe nume SARS-COV-2.

Și speriați se-ntreabă cum de a fost posibil
Să umble după voie, perfid și invizibil,
Să nu îl vezi la față cât este de urât
Iar dacă ieși afară să-ți sară drept în gât.

E spaimă-n omenire de când s-ar fi aflat
Că i-ar plăcea plămânul puțin mai afumat,
Că-i place să-i atace pe vârstnici și bunici
Dar nu se dă în lături din gâtul celor mici.

Așa că fiecare mai bun sau chiar mai rău
Cu capul la cutie stă în căminul său,
Și-așteaptă ca SARS-COV-ul așa cumprins de toane
Să moară-n aia mă-si, de s-o putea, de foame.

Trec săptămâni de zile și încă două luni
Iar virusul se pare țintește-n cei mai buni,
Iar p-ăia care-n viață au tot trăit degeaba
Îi ocolește sceptic, la cum se vede treaba.

Și nimeni nu muncește punând pe viață preț
Atâta doar că-n iesle nu mai era nutreț.
Și foamea se aude la ușă cum tot bate
Și îi omoară dorul de-un pic de libertate.

Dar e exclus, veghează cu gura sa de lup
SARS-COV-ul, de n-ai mască te bagă iar la zdup,
Un bou refuză grajdul, se vrea emancipat,
Dar cum dădu cu cornul pe loc a sucombat.

Morala este clară acum și pentru boi
Că-i libertate numai... în viața de apoi!

Rondel cu Covid

Umorul meu de-atuncea a secat
De când venise-aici un individ,
Cam dus cu pluta și cam nespălat
Din zona infectată cu Covid.

Mi s-a părut că este educat,
Venise omul clar de la partid,
Umorul meu de-atuncea a secat
De când venise-aici un individ.

La nici o săptămână am aflat
Că omu-i în spital bolind livid
Și tot partidul e carantinat,
Iar eu respir de parcă-aș fi guvid...

Umorul meu de-atuncea a secat.

Motiv de amânare a alegerilor

Alesul meu a fost **zelos**
Și a anticipat **lucid**,
Că o să-i fie de **folos**
O pandemie de covid!

Omul nou

Inteligent dar și **viclean**
E om de mare **viitor**,
Că taie ultimul **buștean**
Și-și face... coadă de topor!

50 de ani de Festival

Cincizeci de ani e-un **jubileu**
Cu aur scris în **calendar**,
Sărbătorit la **ateneu**
Cu gândul către... centenar!

Unuia

De-ar săpa și pe **ogor**
Cu talent ca în **umor**,
La cincizeci de ani, **matur**
Ar umbla tot rupt în tur!